

Міністерство освіти і науки України
Київський національний університет імені Тараса Шевченка
Навчально-науковий інститут філології
Кафедра мов і літератур Далекого Сходу та Південно-Східної Азії

Образи природи в поезії Кім Йонрана

Кваліфікаційна робота
освітнього ступеня бакалавр
студентки 4 курсу бакалаврату
освітньої програми
**«Корейська мова і література
та переклад, англійська мова»**,
Спеціальність 035.066 Філологія
(східні мови та літератури
(переклад включно),
перша – корейська),

Ірина Олександрівна БАРАНОВА

Науковий керівник:
асист. Оксана КІНДЖИБАЛА

«Допущено до захисту»

Протокол засідання

кафедри мов і літератур Далекого Сходу
та Південно-Східної Азії

протокол №16 від «28» травня 2025 року

завідувач кафедри _____ (підпис)

д.філол.н., доц. Наталя ІСАЄВА

КИЇВ

2025

ЗМІСТ

АНОТАЦІЯ	3
ВСТУП	5
РОЗДІЛ 1. «ЧИСТА ЛІРИКА», ОБРАЗИ ПРИРОДИ В КОРЕЙСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ, КІМ ЙОНРАН, ТВОРЧІСТЬ АВТОРА	8
1.1. Поняття «чистої лірики».....	8
1.2. Образи природи в корейській літературі, їх дослідження.....	9
1.3. Кім Йонран. Життєвий шлях.....	15
1.4. Аналіз творчості Кім Йонрана.....	16
Висновки до першого розділу	19
РОЗДІЛ 2. ОБРАЗИ ПРИРОДИ В ПОЕЗІЇ КІМ ЙОНРАНА	21
2.1. Природа як концепт у творчості Кім Йонрана	21
2.2. Символіка квітів у поезії Кім Йонрана.....	22
2.3. Вода та дощ як символи очищення та відродження.....	25
2.4. Образи весни та пробудження.....	28
2.5. Образи внутрішнього світу та самотності.....	32
Висновки до другого розділу	34
ВИСНОВОК	35
ДЖЕРЕЛА	37

АНОТАЦІЯ

Баранова І. О. Образи природи в поезії Кім Йонрана. Кваліфікаційна робота на здобуття ступеня бакалавра за спеціальністю 035.066 «Філологія». Київський національний університет імені Тараса Шевченка «Навчально-науковий інститут філології». Кафедра мов і літератур Далекого Сходу на Південно-Східної Азії. Київ 2025. 40 сторінок. Список джерел із 40 найменувань, два розділи, 9 підрозділів.

Кваліфікаційна робота бакалавра присвячена дослідженню образів природи у творчості Кім Йонрана, визначенню їх філософської та символічної ролі. Також проаналізовано як ці образи відтворюють емоційні стани ліричного героя, символізують очищення, відродження та духовне оновлення. Робота підкреслює важливість природи як засобу філософського осмислення буття та відображення внутрішніх переживань у поезії Кім Йонрана.

Ключові слова: корейська мова, література, чиста лірика, Кім Йонран, образи природи, очищення, відродження, символізм, національна ідентичність.

ABSTRACT

Baranova I. O. Images of Nature in the Poetry of Kim Yeongrang. Bachelor's Qualification Paper for obtaining the degree of Bachelor of Philology in specialty 035.066 "Philology". Taras Shevchenko National University of Kyiv, Educational and Scientific Institute of Philology, Department of Languages and Literatures of the Far East and Southeast Asia. Kyiv, 2025. 40 pages. The paper includes a list of references with 40 sources, two chapters and 9 subsections.

The bachelor's qualification paper is devoted to the comprehensive analysis of images of nature in the poetry of Kim Yeongrang, focusing on its philosophical and symbolic meanings. The study explores how these images represent the emotional state of the lyrical hero and serve as symbols of purification, rebirth and spiritual renewal. The paper underlines the mastery of poet in employing natural motives to articulate profound emotional and philosophical reflections, thereby contributing the tradition of Korean lyrical poetry.

Keywords: pure lyricism, Kim Yeongrang, images of nature, purification, rebirth, symbolism, national identity, Korean poetry.

ВСТУП

Природа здавна посідає особливе місце в літературі народів світу, адже вона є невичерпним джерелом натхнення, різноманітних символів, емоційних переживань та філософських узагальнень. Образи природи в художніх творах та віршах не виконують функцію тільки опису – часто вони слугують засобом осмислення внутрішнього світу людини, духовних переживань, тривоги й гармонії. В межах східноазійської літератури, зокрема в межах корейської, природа була і є важливим складником поетичної картини світу, що формується у тісному зв'язку з традиційною філософією (буддизмом, конфуціанством, даосизмом).

Корейська поезія, котра має тисячолітню історію, майже завжди вирізнялась ліризмом, чутливістю до краси навколишнього світу та філософською глибиною [Квон і Фултон, 2022]. Із розвитком нової корейської літератури на початку ХХ століття образи природи не зникли, а навпаки – набули нових відтінків і функцій, поєднуючи в собі традиційну поетичність із модерністськими пошуками. Особливе місце в цьому контексті займає творчість Кім Йонрана – одного з найвідоміших поетів «чистої лірики» в Кореї.

Кім Йонран – видатний поет доби японської окупації. Він знаний своїм естетизмом, філософською простотою та емоційною делікатністю. Його поезія пронизана тонким спогляданням природи, де кожна деталь – пелюстка, камінь, вітер чи тінь – метафора душевного стану. В його творчості природа – не просто довкілля. В першу чергу це простір, в якому поет спілкується з собою, з минулим, з буттям у цілому. [Б. Ентоні, 2010].

Актуальність дослідження зумовлена зростанням інтересу до національної специфіки східноазійських літератур та культур, потребою осмислення того, як традиційні образи можуть набувати нових значень у контексті історичних потрясінь та культурних змін. Аналіз поезії Кім Йонрана з огляду на образи природи дозволяє виявити унікальне поєднання вірності традиціям з

модерністським світовідчуттям, що, в свою чергу, сформувало особливий тип поетичної мови.

Завданням дослідження є розглянути поняття «чистої лірики» в контексті корейської літератури ХХ століття та окреслити її основні характеристики; прослідкувати дослідження образів природи в корейській літературі; проаналізувати провідні образи природи, що наявні у творчості Кім Йонрана, розкрити їх символіку; провести аналіз обраних поезій Кім Йонрана; дослідити як образи природи функціонують у поезії автора як засіб вираження емоцій, філософських рефлексій та моральних орієнтирів.

Метою даної роботи є дослідження функціонування образів природи в поезії Кім Йонрана, виявлення їх символічного, емоційного та філософського навантаження. Також охоплено контекстуальний аналіз творчості поета, її зв'язок з історико-культурними обставинами часу та поетичною традицією Кореї.

Об'єктом дослідження є поетична спадщина Кім Йонрана, чії твори відзначаються глибокою емоційністю, естетичним мінімалізмом і присутністю образів природи, що мають не лише описову, а й символічну функцію відображаючи сприйняття краси, скороминущості життя та самотності автора. Поетична спадщина автора становить цілий ліричний світ, у якому природа відіграє роль посередника між внутрішнім та зовнішнім світом.

Предметом дослідження є система образів природи у творчості Кім Йонрана. Увага зосереджується на вивченні природних мотивів, таких як місяць, квіти, вода, вітер, хмари тощо. У творчості поета ці образи набувають багатогранного змісту. Також досліджується яким чином образи природи вплетені в структуру поетичного тексту, як вони сприяють розкриттю внутрішнього стану ліричного героя, передають його переживання, пошуки гармонії, спокою чи тривоги. Окрема увага приділяється тому як через ці образи поет моделює індивідуальну національну ідентичність, інтегруючи елементи традиційної корейської

культури, конфуціанської етики та буддійської філософії у власну художню систему.

РОЗДІЛ 1.

ПОНЯТТЯ «ЧИСТОЇ ЛІРИКИ», ОБРАЗИ ПРИРОДИ В КОРЕЙСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ, КІМ ЙОНРАН, ТВОРЧІСТЬ АВТОРА

1.1. Поняття «Чистої лірики»

Поняття «Чистої лірики» (순수 서정) в корейській літературі сформувалось у першій половині ХХ століття на тлі драматичних політичних змін, зокрема японської колоніальної окупації Кореї. В умовах обмеження свободи слова та культурної асиміляції багато поетів обрали шлях «чистої» естетики, уникаючи прямих політичних тем і звертаючись до універсальних емоційних цінностей [Інститут перекладу корейської літератури]. Основною метою цього напрямку було вираження внутрішніх переживань людини через образ природи, мінімалістичну форму і глибоку емоційну насиченість тексту [Інститут перекладу корейської літератури].

«Чиста лірика» ґрунтувалась на традиційних філософських принципах Сходу. Зокрема, конфуціанське прагнення до гармонії, буддійське усвідомлення скороминущості життя та даоська концепція природності стали важливими складниками світосприйняття поетів [Корейська служба культури на інформації, 2015]. У поезії цього напрямку природа є не лише тлом для людських переживань, а стає активним співрозмовником і дзеркалом внутрішнього стану людини [Учасники Вікіпедії, 2024, Стаття Пі Чхондик].

Естетичний ідеал «чистої лірики» полягав у мінімалізмі образів, емоційній делікатності та лаконізмі висловлювання [Інститут перекладу корейської літератури]. У віршах часто простежується ідея «тихої краси» (정중동), де навіть найменший природних штрих, такий як шелест вітру, наповнюється глибоким змістом [Корейська служба культури на інформації, 2015].

До представників школи «чистої лірики» варто віднести Кім Йонрана, Пак Моволя та Пі Чхондока. Як зауважує Пітер Лі, «чиста лірика» вкорінена в

традиційній естетиці, але її розвиток у 1930-х роках дозволив зберегти національну поетичну мову в часи кризи. [Лі Пітер, 1990]. Кім Йонран поєднував традиційний лірицизм із модерністськими елементами, однак зберігав головну характеристику «чистої лірики» – емоційну щирість, естетичну простоту та символічну глибину. У своїй творчості автор передавав особисті емоційні стани через символічні образи квітів, дощу, моря, створюючи атмосферу ніжної емоційності та філософської розважливості [Інститут перекладу корейської літератури]. Пак Мокволь у своїх віршах розвивав тему природи як утілення внутрішньої рівноваги людини [Корейська служба культури на інформації, 2015]. Пі Чхондик у коротких есе і віршах акцентував увагу на буденній красі, прагнучи передати чистоту емоційного моменту [Учасники Вікіпедії, 2024, Стаття Пі Чхондик].

Важливою функцією чистої лірики стала також підтримка національної ідентичності. Попри відсутність відкритих політичних заяв, опис природи Кореї, звернення до рідної мови та культурних кодів сприяли збереженню духовної єдності народу в умовах колоніального тиску [Корейська служба культури на інформації, 2015]. Таким чином «чиста лірика» стала не лише естетичним явищем, а й особливою формою культурного спротиву, замаскованого під універсальну емоційну рефлексію.

«Чиста лірика» в корейській поезії є багатограним явищем, що поєднує естетичні пошуки, філософські ідеї та національну самосвідомість. Вона демонструє, як через прості природні образи можна передати глибокі переживання людини, зберігаючи красу й гідність навіть у найскладніші історичні періоди.

1.2. Образи природи в корейській літературі, їх дослідження.

Природа здавна відігравала важливу роль у традиційній корейській літературі, виступаючи не лише естетичним елементом, а й потужним символічним засобом вираження внутрішніх станів людини, її моральних якостей та світоглядних

орієнтирів. Особливо яскраво ця тенденція проявилась в жанрі сіджо (시조), класичній формі корейської поезії, що виникла в період династії Корьо (918-1392) і набула розвитку в епоху Чосон (1392-1897) [Лі Пітер, 2003, стор. 163-165].

У поезії сіджо образи природи слугували не просто описом довкілля, а втілювали філософські поняття, етичні принципи та емоційні переживання. Природа часто виступала медіатором між людиною та універсальними істинами. Краса квітів символізувала чистоту душі, бамбук – моральну стійкість, сосна – вірність і незламність духу, вода – спокій і безперервність життєвого потоку [Лі Пітер, 2003, стор. 168-170].

Особливий внесок у розвиток символіки природи зробив поет Юн Сондо (1587-1671). Він був одним з найвідоміших майстрів класичної корейської поезії. У своїх творах, зокрема у знаменитій «Пісні рибалки» (어부사시사), автор використовував мотиви води, сосни, бамбука та каменю, щоб передати духовне прагнення до гармонії з природою, спокій душі та відданість моральним ідеалам [Інститут перекладу літератури Кореї, 2024].

Наприклад, у циклі віршів «Пісня рибалки» вода символізує мінливість життя та водночас вічність природи, тоді як сосна і бамбук є уособленням незламності перед випробуванням долі. Камінь, який залишається твердим навіть перед натиском води, виступає символом внутрішньої стійкості та моральної чистоти людини [Інститут перекладу літератури Кореї, 2024].

Така глибока символіка природних образів була тісно пов'язана з філософськими традиціями Сходу, передусім з конфуціанським і даоським вченнями, які підкреслювали необхідність гармонійного співіснування людини й природи, а також морального вдосконалення через споглядання природного світу [Кім Хингю, 1997, стор. 168-170].

У ХХ столітті образи природи в корейській поезії зазнали суттєвих змін, набуваючи нових глибинних значень, пов'язаних із боротьбою за національну

ідентичність та формуванням екологічної свідомості. На відміну від класичної традиції, де природа слугувала переважно засобом філософського споглядання чи вираження моральних ідеалів, нова література почала використовувати образи природи як інструмент вираження соціальних, політичних та національних прагнень [Інститут перекладу літератури Кореї, 2024].

Одним із найяскравіших поетів цього періоду був Пак Туджин (1916-1998), у своїх творах він звертався до образів природи для символічного втілення національного духу та ідеї визволення [Вікіпедія, Стаття Пак Туджин, 2024]. У багатьох його віршах пагорби й поля виступають не просто як мальовничі картини, а як символи стійкості, надії на відродження та непохитності корейського духу перед обличчям колоніального гніту і національних трагедій ХХ століття [Лі Пітер, 1990, стор. 175-176].

Ще один представник модерної поезії – Пак Чесам (1933-1997). Автор робив акцент на інший аспект зображення природи. Його творчість відзначається глибокою інтимністю, увагою до повсякденного життя та прагненням показати гармонію людини й навколишнього світу. Він часто використовував традиційні форми корейської поезії, зокрема сіджо та каса (가사), що дозволяло йому органічно поєднувати класичну естетику з модерними настроями [Вікіпедія, Стаття Пак Чесам, 2025]. У його віршах природа стає простором, де розгортається внутрішній світ людини, де природа стає фоном для споглядання, тихої радості або суму. Творчість автора сповнена ліричної делікатності та тонкої емоційності, прості сцени природи набувають глибокого філософського звучання, відображаючи прагнення до збереження краси й цілісності навколишнього світу [Вікіпедія, Стаття Пак Чесам, 2025].

Загалом модерна корейська поезія демонструє погляд на природу як на носія не тільки естетичних, а й ідеологічних духовних сенсів. У контексті визвольних рухів ХХ століття природа стає метафорою боротьби й відродження, а у

філософському плані – уособленням гармонії та прагнення до внутрішньої свободи [Вікіпедія, Стаття Пак Туджин, 2024].

У сучасній корейській поезії природа перестала бути лише фоном або символом особистих переживань. Вона дедалі частіше виступає як активний учасник діалогу між людиною і світом. У другій половині ХХ століття й на початку ХХІ століття образи природи набули нового виміру в контексті екологічної свідомості, що відображає глобальні проблеми взаємозв'язку людини та довкілля [Кім Хингю, 1997, стор. 168-170].

Однією з поетес, хто активно розглядає цей напрям, є Чо Йонмі (нар. 1962). У своїй творчості вона поєднує традиційні для корейської культури образи природи з ідеями буддійської філософії, зокрема вчення Хваом (화엄사상) [Вікіпедія, Стаття Чо Йонмі, 2024].

Філософія Хваом підкреслює принцип взаємозалежності явищ у світі. Тобто, все існуюче перебуває у складній мережі взаємних впливів, де жодне явище не може існувати ізольовано від інших [Вікіпедія, Стаття Чо Йонмі, 2024]. Відповідно до цього вчення, природа в поезії Чо Йонмі це не просто пасивний об'єкт для споглядання, а жива система, у якій кожен елемент має значення і впливає на все інше.

Таким чином у сучасній корейській поезії природа набуває нового філософського статусу. Це не лише об'єкт опису, а рівноправний учасник існування. Через екологічну поезію такі автори як Чо Йонмі закликають до переосмислення місця людини у світі, пропонуючи ідеали співіснування, взаємоповаги та гармонії [Кім Хингю, 1997, стор. 168-170].

Вивчення системи образів в корейській літературі є одним з найважливіших напрямів сучасного літературознавства. Образ природи у корейській традиції виконував не лише естетичну функцію, а й був носієм глибоких філософських, культурних та соціальних сенсів [Лі Пітер, 2003, стор. 147-149]. Він виступав як

засіб вираження внутрішніх переживань, моральних орієнтирів і національної ідентичності.

У класичній поезії, особливо жарнах хянга (향가), сіджо (시조) та каса (가사) образи природи, тварин та сезонних змін слугували ключовими елементами для передавання емоційного стану людини та були засобами розкриття духовного світу поета. Як підкреслює Пітер Лі у праці “The Columbia Anthology of Traditional Korean Poetry” мотиви природи не тільки віддзеркалювали зовнішній світ, а й слугували засобом формування моральної і філософської рефлексії [Лі Пітер, 2002, стор. 7-28, 161-200]. У творах того періоду образ квітки, місяця чи сосни часто символізував такі поняття, як чистота, вірність, скороплинність життя або самотність.

Девід МакКан у праці “Early Korean Literature: Selections and Introductions” наголошує, що образи природи були інтегровані в поетичні форми настільки органічно, що сприймалися не як прикраси, а як необхідна частина філософської побудови тексту [Д. МакКан, 2000, стор. 97-162]. Особливо важливим є те, що рання корейська поезія відчутно перебувала під впливом буддійської та конфуціанської думки, що позначилося на глибинній символіці природних образів.

Перехід до модерної літератури наприкінці XIX – початку XX століття супроводжувався переосмисленням образу природи. У праці “Modern Korean Literature: An Anthology” Пітер Лі показує, що у творах цього періоду природа починає втрачати свою сакральність, стаючи засобом вираження особистих почуттів та соціального протесту [Лі Пітер, 1990, стор. 19-21]. Поезія Кім Соволя, особливо його знаменитий вірш «Азалії» (진달래꽃) є яскравим прикладом такого переосмислення. Квіти стають символом любові, втрати і внутрішньої скорботи.

У другій половині XX століття модерні та постмодерні тенденції ще глибше вплинули на використання образів природи. Девід МакКан у праці “The Columbia

Anthology of Modern Korean Poetry” акцентує увагу на тому, що природа у творах цього часу часто асоціюється з кризою ідентичності, урбанізацією та відчуженням людини [Д. МакКан, 2004, стор. 9-17]. Такі автори, як Чо Бьонхва, демонструють у своїй творчості контраст між індустріальним середовищем та втраченим природним ландшафтом.

Значний внесок у розвиток екологічної тематики зробив Чхве Синхо у праці “Cracking the Shell: Three Korean Eco-poets”, де розглядаються твори трьох відомих екопоетів – Чхве Синхо, Кім Чіха та Чон Хьонджона. Як зазначає автор, у сучасній корейській поезії природа перестає бути лише символічним тлом і починає фігурувати як активний учасник критики екологічної кризи та глобальних загроз [Чхве Синхо, 2006, стор. 9-16].

У жіночій літературі образ природи також набуває особливого значення. Тереза Хьон у своїй праці “Writing Women in Korea; Translation and Feminism in the Early Twentieth Century” вказує, що поетеси початку ХХ століття використовували природні образи для передачі тем жіночої суб’єктивності, боротьби за емансипацію та самовираження [Хьон Тереза, 2003, стор. 97-128].

Також вартим уваги є дослідження Ян Хі Чхве-Волл “Vision of a Phoenix: The Poems of Ho Nansorhon”, що демонструє, як поетеса ХХІ століття Хо Нансорхон через образи природи висловлювала особистий біль, розчарування та прагнення до внутрішньої свободи, випереджаючи своєю творчістю ідеї, що згодом стали актуальними у жіночій літературі [Чхве-Волл Ян Хі, 2003, стор. 45-63].

Таким чином, розвиток образу природи в корейській літературі демонструє його постійну еволюцію. Від сакрального символу у класичній поезії до засобу особистого й соціального самовираження в модерній і сучасній літературі. Сьогодні образ природи залишається важливим засобом художнього пізнання людини і світу, віддзеркалюючи як індивідуальні емоції, так і глобальні соціокультурні виклики.

1.3. Кім Йонран. Життєвий шлях.

Кім Йонран (김영랑, справжнє ім'я – Кім Юнсік (김윤식)) народився 16 січня 1903 року в місті Канчжин, провінція Чолла-Намдо, Південна Корея [Б. Ентоні, 2010]. Його родина належала до знатного роду Янбан, що здавна займав високе соціальне становище у традиційному корейському суспільстві [Інститут перекладу корейської літератури]. Вплив стародавніх культурних традицій і суворе конфуціанське виховання в родині значною мірою сформували світогляд майбутнього поета.

З раннього віку поет проявляв інтерес до класичної літератури. Навчався у престижній середній школі Хвімун (휘문고등학교) в Сеулі, де глибоко вивчав китайську класику, корейську поезію та основи західної філософії [Б. Ентоні, 2010]. Саме в цей час сформувалася його любов до рідної мови та традиційних поетичних форм, зокрема сіджо.

У 1923 році поет вирушив до Японії для продовження освіти. Він навчався спочатку у середній школі при університеті Васеда, а згодом у Чіндзей Гакуїн у Нагасакі [Б. Ентоні, 2010]. В Японії він познайомився з західною модерністською літературою та французьким символізмом, що мало великий вплив на його подальшу творчість [Пітер Лі, 1990, стор. 175-176].

Повернувшись до Кореї у 1925 році Кім Йонран розпочав активну літературну діяльність. Він став одним з членів групи «Сім поетів» (시문학파), яка пропагувала концепцію «чистої лірики» (поезії, вільної від політичної агітації, орієнтованої на естетичне самовираження) [Б. Ентоні, 2010].

Перша поетична збірка Кім Йонрана під назвою «Поетична збірка Йонрана» (영랑시집) була опублікована в 1935 році. Вона одразу здобула визнання за музикальність мови, витонченість образів природи та глибоку емоційність [Б. Ентоні, 2010].

Хоч автор і уникав прямого політичного висловлювання в своїй творчості, він підтримував ідеї незалежності Кореї. Під час японської окупації його неодноразово підозрювали у зв'язках з націоналістичними рухами [Інститут перекладу корейської літератури].

Після визволення Кореї у 1945 році Кім Йонран продовжував працювати над розвитком літератури, сприяючи збереженню традиційної культури. Однак нестабільна політична ситуація і початок Корейської війни (1950-1953) вплинули на його здоров'я та емоційний стан [Б. Ентоні, 2010].

Автор трагічно загинув 29 вересня 1950 року в рідному місті Канчжин. Ймовірно, внаслідок військових дій під час початкової фази війни [Б. Ентоні, 2010].

Його творчість залишила значний слід в історії корейської поезії, а сам Кім Йонран вважається одним із найвидатніших представників «чистої лірики» у літературі ХХ століття [Лі Пітер, 2003].

1.4. Аналіз творчості Кім Йонрана.

Кім Йонран був відомий своєю здатністю поєднувати традиційні корейські поетичні форми з елементами модернізму, створюючи унікальний стиль, що відображав глибокі емоції та філософські роздуми [Б. Ентоні, 2010]. В його поезії образ природи часто використовується як метафора для вираження внутрішніх станів та національної ідентичності [Інститут перекладу корейської літератури].

У вірші «До того, як зацвітуть півонії» (모란이 피기까지는) півонія символізує надію та очікування, відображаючи прагнення до краси та гармонії в умовах колоніального гніту [Б. Ентоні, 2010]. Цей твір став одним із найвідоміших у його доробку, демонструючи майстерність у використанні образів природи для передачі глибоких почуттів. Багато критиків відзначають, музичальність мови поета, а також інтимний ліризм, що зберігає корейські традиції у новій поетичній формі [Б. Ентоні, 2010].

Дослідники також відзначають вплив англійського романтизму на творчість Кім Йонрана. Хан Сурін у своїй статті “Keats via Kim Yeong-Nang, or How the Romantics Have Never Been Western” аналізує перегуки між його поезикою та творами Джона Кітса, підкреслюючи здатність поета інкорпорувати західні мотиви у корейський літературний контекст [Хан Сурін, 2020, стор. 83-100].

Варто також зазначити використання Чолла-діалекту у його віршах як важливого елемента спротиву японській асиміляційній політиці та збереження регіональної культурної самобутності [Б. Ентоні, 2010].

Попри належність до так званої «чистої лірики» Кім Йонран не уникав у своїй творчості питань соціального та політичного характеру. У вірші «Наповнений отрутою» (독을 차고) поет використовує образ отрути як метафору внутрішнього протесту проти японського колоніального гніту [Б. Ентоні, 2010]. Такі образи є виявом пасивного, але глибокого спротиву, властивого поезиці автора. За спостереженнями критиків, це тонка форма опору, що не підпадала під цензуру, але містила сильне послання для корейських читачів [Б. Ентоні, 2010].

З огляду на те, що цей вірш був написаний наприкінці колоніального періоду, «отрута» у його метафоричному значенні має особливу вагу. Проте критики відзначають, що цей прояв спротиву так і залишився внутрішнім конфліктом поета, не переростаючи у відкриту соціальну боротьбу. Це вважається одним із обмежень його поезики. Хоч Кім Йонран із часом відійшов від чистої лірики, він так і не долучився активно до суспільного життя. Лише частково ця проблема була порушена у його післявизвольній поезії, зокрема у вірші «Північ» (북 – Барабан), де відчувається намагання осмислити суспільні трансформації [Інститут перекладу корейської літератури].

Професор Кім Сонтхе з університету Мокпо відзначав, що поезія Кім Йонрана базується на музичності, діалектній майстерності та ліричних ритмах. Він пов'язує поета з традицією «чистої лірики», що бере початок з Кім Соголя у 1920-х роках і триває з появою Со Чонджу в 1930-х. Цей тип поезії часто має

«жіночий» ліричний характер. За словами професора, Кім Йонран використовує національну мову з бездоганною точністю, щоб передати глибинні почуття, резонанс, найтонші відтінки. Традиційні ритми, за його словами, особливо добре підходили для вираження туги й печалі в темні часи, а здатність поета зливати об'єкти та переживання в єдине естетичне враження робила його поезію унікальною [The Korea Times, 2010].

У роки після звільнення Кореї він продовжував висловлювати занепокоєння щодо політичної поляризації, соціального розпаду й втрати культурної спадщини. У творах того часу домінує тема розчарування, але також звучить надія на відродження національної єдності та моральних засад. Дослідники, зокрема Пітер Лі, підкреслюють, що в цей період творчість Кім Йонрана отримала більш філософський характер. Тобто, роздуми про долю нації, етичний вибір та роль інтелігенції у відновленні Кореї [Лі Пітер, 1990, стор. 225-227].

Висновки до першого розділу

Перший розділ нашого дослідження окреслює комплексне підґрунтя для аналізу поезії Кім Йонрана, поєднуючи поняттєвий, історико-культурний та біографічний аспекти. Увага зосереджена не лише на теоретичному осмисленні «чистої лірики», а й на широкому аналізі образу природи в історичному контексті корейської літератури.

У першому підпункті простежено виникнення та розвиток літературної течії «чистої лірики» (순수 서정), що сформувалась як естетична відповідь на політичні утиски та колоніальну асиміляцію. Зосередженість на інтимному, естетичному, філософському у поєднанні з відмовою від прямої поетичної риторики стала характерною рисою цього напрямку. Її представники, зокрема Кім Йонран та інші раніше згадані автори, прагнули зберегти національну мову та ідентичність завдяки поетичному зображенню внутрішніх станів людини через образи природи. «Чиста лірика» була своєрідною формою культурного спротиву. Не через протест, а через збереження духовних і художніх аспектів корейської літератури.

У другому підпункті проаналізовано як природа функціонувала у різні епохи корейської поезії – від класичних жанрів (хянга, сіджо, каса) до модерної та сучасної поезії. Досліджено, що образ природи в традиційній поезії часто виконував функцію метафоричного посередника між людиною та моральним чи філософським вченням, будучи відображенням внутрішнього світу ліричного героя. У ХХ столітті ці образи набули нового сенсу. Вони стали маркерами національного самозбереження або інтимного побутового споглядання. В сучасній же поезії вони стали носіями екологічної та філософської свідомості.

У третьому підпункті досліджено ключові моменти формування особистості Кім Йонрана. Особливо важливим є поєднання в його світогляді трьох складників: поваги до корейської класики, відкритості до європейського модернізму та філософського ескапізму, викликаного політичним тиском епохи.

Важливу роль у його поезиці відіграв і діалект Чолла, який поет принципово використовував як форму культурної ідентичності. Інформація про біографію автора також вказує на те, що Кім Йонран залишався внутрішньо залученим у національну боротьбу.

У четвертому підпункті здійснено літературознавче осмислення ключових рис його поезики. Визначено, що домінантними мотивами його поезії є зображення природи, особистісне переживання краси, філософська туга та ностальгія. Образи природи в поезії автора несуть символічне навантаження. Вони є і метафорами емоційного стану ліричного героя, і маркерами історичного контексту. Твори Кім Йонрана мають в собі синтез традиційної естетики та модерністських впливів, зокрема французького символізму та англійського романтизму (з досліджень Хан Сурін).

У висновку, в першому підрозділі було досліджено не лише теоретичний матеріал про Кім Йонрана, його поезію та образи природи. Цей розділ допоможе нам у подальшому аналізі віршів у другого розділу. Також поезія автора є особливим феноменом у корейській поезії ХХ століття. Вона постає як тиха але дієва форма опору, як спосіб зберегти душу народу у складні історичні часи.

РОЗДІЛ 2. ОБРАЗИ ПРИРОДИ В ПОЕЗІЇ КІМ ЙОНРАНА

2.1. Природа як концепт у творчості Кім Йонрана

Образи природи займають центральне місце у поетичній спадщині Кім Йонрана. Його поезія відзначається винятковою ліричністю та естетичною витонченістю, що виражається через символічне використання природних елементів. Природа у віршах поета виконує функцію не лише естетичного оформлення, а й стає важливим засобом філософського осмислення світу, вираження внутрішніх переживань та моральних орієнтирів [Лі Пітер, 2003, стор. 145].

Кім Йонран звертається до образів квітів, моря, води, дерев, дощу як до основних символів, що відображають його емоційний стан, національну ідентичність та зв'язок із традиційною корейською культурою [МакКан, 2000, стор. 57]. Природа в його поезії є не просто тлом, а постає як активний співрозмовник, котрий відтворює глибокі душевні рефлексії та філософські роздуми [КТLit, 2011].

Важливим елементом є також використання діалекту Чолла, що підкреслює автентичність його поетичного голосу та пов'язаність із рідною землею [Лі, 2003, стор. 150]. За допомогою цього мовного інструменту Кім Йонран не лише зберігає культурну самобутність, а й підсилює образність своїх віршів, надаючи природним мотивам локального колориту.

У цьому розділі буде розглянуто як саме природа відображає внутрішній світ поета, слугує джерелом символічних сенсів та підтримує морально-філософську позицію автора в умовах історичних потрясінь. Через детальний аналіз основних образів (півонії, води, дощу, сосни, бамбука, моря) буде розкрито як Кім Йонран майстерно використовує природу для вираження глибоких емоцій, надії та самобутності.

2.2. Символіка квітів у поезії Кім Йонрана

Одним з найяскравіших символів природи у творчості Кім Йонрана є квіти, зокрема півонія, що набуває особливого значення у його відомому вірші «До того, як зацвітуть півонії» (모란이 피기까지는) [Лі, 2003, стор. 151]. Цей вірш став класичним прикладом того, як поет через образ природи передає не тільки естетичну красу, але й глибокі емоційні переживання.

모란이 피기까지는

나는 아직 나의 봄을 기돌리고 있을 테요
모란이 똑똑 떨어져 버린
나는 비로소 봄을 여인 설움에 잠길 테요
오월 어느 날 그 하루 무덤던 날
떨어져 누운 꽃잎마저 시들어 버리고는
천지에 모란은 자취도 없어지고
뻗쳐 오르던 내 보람 서운케 무너졌으니
모란이 지고 말면 그뿐 내 한 해는 다 가고 말아
삼백예순 날 하냥 섭섭해 우웁네다
모란이 피기까지는
나는 아직 기돌리고 있을 테요 찬란한 슬픔의 봄을

Я чекатиму на свою весну,

Доки півонія не зацвіте.

В той день, коли пелюстки її

Впадуть, обриваючись раптово,

Я, нарешті, відчую біль розлуки

І втрату весни оплакуватиму.

Того спекотного травневого дня,

Коли опале листя в'янути почне,

І сліду півонії не лишиться у світі,

Мої надії, що так стрімко зростали,
Порушаться, немовби сон розвіється.
Коли півонія відцвіте – все,
Мій рік завершиться раптово.
І всі триста шістдесят днів
Я лишатимусь у сумній розлуці.
Доки півонія не зацвіте,
Я чекатиму на весну,
Яскраву, але сумну.
[Переклад Баранової І. О.]

Півонія в цьому вірші стає символом очікування й надії на відродження, яке неминуче настає, але потребує часу [МакКан, 2000, стор.114]. Образ весни тут асоціюється з новим життям, оновленням та здійсненням мрій. У той же час, момент, коли півонії опадають на землю, символізує втрату та прощання зі сподіваннями, що не справдилися [Лі, 2003, стор. 152].

Також у вірші чітко простежується мотив суму за нездійсненим. Падіння пелюсток півонії уособлює згасання надії, невизначеність майбутнього та відчуття порожнечі. Це можна трактувати як відображення соціально-політичної ситуації того часу, коли Корея перебувала під японською окупацією. [МакКан, 2000, стор. 115]. Очікування розквіту півоній – не просто естетичне споглядання природи, а метафора сподівання на національне відродження.

Півонія, окрім символу надії, також виступає образом краси та витонченості. У корейській культурі вона асоціюється з естетичним ідеалом та шляхетністю [Лі, 2003, стор. 153]. Через цей образ поет показує не лише естетичну довершеність природи, а й крихкість людських мрій та прагнень.

Додатково, вірш відображає філософське осмислення швидкоплинності часу. Пелюстки, що падають на землю, символізують не лише завершення циклу, а й неминучість змін, яку неможливо зупинити. Це підкреслює концепцію Мусан

(무산), що в буддистській традиції означає мінливість і тимчасовість усіх речей [Басвелл, 2017].

Особливої уваги заслуговує культурна природа образу півонії. Ця квітка має глибоке китайське коріння й була перенесена в Корею ще в період династії Тан, коли активізувалися культурні обміни між двома державами. У китайській традиції півонія відома як «королева квітів» і символізує багатство, процвітання, честь, шляхетність [Півонії в китайському мистецтві, 2023]. Вона зображувалась на фресках, шовках, імператорських печатках та асоціювалась з вічною весною, гармонією та благополуччям [Чи знаєте ви значення півонії та тварин у Кореї?, 2022]. Згодом цей символ перейшов у корейську культуру, де півонія також почала ототожнюватись з естетикою, витонченістю, вищим соціальним статусом [Вікіпедія, Мінхва, 2024]. Однак в корейській культурі вона набула дещо м'якшого, емоційнішого забарвлення, ближче до емоційного ліричного світосприйняття.

У поезії Кім Йонрана півонія проходить глибоке переосмислення. Вона вже не символізує зовнішню велич чи імперську розкіш. У контексті вірша «До того, як зацвітуть півонії» вона постає як символ внутрішньої краси, ніжності, емоційної вразливості, що водночас є крихкою та скороминущою. Поет навмисно дистанціюється від урочистого, майже святкового звучання півонії в класичній традиції і натомість формує інтимний простір очікування, сподівання та суму, в якому півонія стає відлунням людських емоцій.

Через цей образ поет виводить півонію за межі декоративності, занурюючи її у філософський вимір, де вона є втіленням минулості краси, нездійснених надій та втраченої гармонії. Це переосмислення повністю відповідає естетиці «чистої лірики».

Отже, півонія у автора стає поетичною алюзією на саму сутність буття, його красу, тимчасовість і невловимість.

2.3. Вода як символ очищення та відродження

Образи води та дощу займають особливе місце у поезії Кім Йонрана, символізуючи очищення, відродження та надію на оновлення. У його творчості вода часто постає як метафора для духовного очищення та відновлення після страждань. Образ дощу також пов'язаний із процесом зцілення та надії на нове життя [МакКан, 2000, стор. 112].

끝없는 강물이 흐르네

내 마음의 어딘 듯 한편에 끝없는

강물이 흐르네.

돋쳐 오르는 아침 날 빛이 빨질한

은결을 도도네.

가슴엔 듯 눈엔 듯 또 핏줄엔 듯

마음이 도르도르 숨어 있는 곳

내 마음의 어딘 듯 한편에 끝없는

강물이 흐르네.

Нескінчена ріка тече

Десь у глибині мого серця,

Нескінчена ріка тече.

Світло ранкового сонця, що піднімається,

Виблискує на її сріблястій поверхні.

Немов у грудях, в очах, у самих жилах –

Сховалося, сховалося десь глибоко,

Те, що тече непомітно.

Десь у глибині мого серця,
Нескінчена ріка тече.
[Переклад Баранової І. О.]

Вірш передає символіку ріки як постійного потоку життя, що не зупиняється, символізуючи вічність, безперервність та духовну чистоту [Лі, 2003, стор. 160]. Образ води тут втілює безкінечність буття, що присутня в кожному куточку серця і душі ліричного героя.

Образ «ранкового світла» у вірші підкреслює початок нового циклу, просвітлення та надію. Це своєрідне віддзеркалення, що відбувається у душі поета разом з постійним рухом ріки. Символіка «срібла», що виблискує у ранковому світлі, відображає чистоту та вічність, що не піддається зламу часу. Це підкреслює думку про те, що внутрішній потік емоцій, надій та мрій не переривається, навіть якщо світ навколо зміниться.

Цікавим є також повторення рядків '내 마음의 어딘 뜻 한편에 끝없는 강물이 흐르네' («Десь у глибині мого серця Нескінчена ріка тече»). Це підкреслює ідею неперервності внутрішнього духовного руху, який, подібно до ріки, не зупиняється ні на мить. Така стилістична фігура не тільки створює ритмічність, а й формує відчуття циклічності та постійного оновлення думок та почуттів.

Вірш ніби занурює читача у споглядання нескінченного потоку ріки, що тече не лише ззовні, а й всередині серця. Це уособлення спокою, сталості та духовної чистоти, що лишається непорушною навіть серед складних життєвих випробувань.

Виконавши аналіз вірша «Нескінчена ріка тече», де ріка символізує нескінченість буття та духовну чистоту, варто звернути увагу на ще один важливий твір Кім Йонрана – «Ріка» (강물).

강물

잠 자리 서뤄서 일어났소
꿈이 고옴지 못해 눈을 떴소
벼개에 찬단히 눈물은 젖었는데
흐르다못해 한방울 애끈히 고이엇소
꿈에 본 강물이 몹시 보고 싶엇소
무럭무럭 김 오르며 내리는 강물
언덕을 혼자서 지니노라니
물오리 갈매기도 끼룩끼룩
강물은 철 철 흘러가면서
아심찬이 그꿈도 또실고 갔소
꿈이 아닌 생신 가진 설움도
작고 강물은 떠실고 갔소.

Ріка

Спав я на ліжку, прокинувся,
Сон був тривожним, тому розплющив очі.
Подушка моя в сльозах змокрила,
Сльози котилися, аж поки одна, палка,
Залишилась на місці.
У сні я бачив річку, яку страшенно хотів побачити.
Ту річку, що клубочиться парою, коли тече.
Коли я йшов уздовж берега,
Качки й чайки кружляли навколо, кричачи.
Ріка текла швидко-швидко,
Вона забрала з собою мій сон,
Разом із ним вона забрала і моє горе,
Та річка поплила далі.
[Переклад Баранової І. О.]

Аналізуючи цей вірш можна помітити як Кім Йонран створює образ ріки не просто як фізичної стихії, а як символу духовного звільнення. Вода тут стає своєрідним провідником між сном та реальністю, де всі страждання та сумніви змиваються, звільняючи душу від болю.

Ріка уособлює здатність забирати біль та страждання, подібно до того, як вода несе з собою все зайве, звільняючи місце для нового. Автор підкреслює це через образ «пари, що клубочиться» з ріки, котра символізує зникнення болю та очищення свідомості.

Особливу увагу заслуговую опис водоплавних птахів – качок та чайок, котрі супроводжують ріку. Їхні звуки додають живої природної гармонії, підкреслюючи зв'язок людини з навколишнім світом. Птахи стають свідками процесу очищення, коли ріка забирає біль та смуток, лишаючи після себе спокій та ясність.

Таким чином ріка в цьому творі є не просто символом водного потоку, а потужним образом очищення, відродження та звільнення від болю. Це поетична рефлексія на здатність природи зцілювати та дарувати нові почуття, очищені від смутку минулого.

2.4. Образи весни та пробудження

Образ весни у творчості Кім Йонрана виступає потужним символом відродження, надії та нового початку [Кім Йонхі, 2004]. Наприклад, у вірші «Весняна душа в полі снів» (꿈밭에 봄마음) поет передає відчуття пробудження природи та людської душі, зображуючи їх як невіддільні елементи одного великого циклу оновлення.

꿈밭에 봄마음

굽이진 돌담을 돌아서 돌아서

달이 흐른다 놀이 흐른다

하이얀 그림자
은슬을 흐르르 몰아서
꿈밭에 봄마음 가고 가고 또 간다

Весняна душа в полі снів

Звивисту кам'яну стіну минаю, минаю,
Місяць пливе, граючись у світлі.
Білі тіні,
Ніжно сяючі під срібним сяйвом,
Весняна душа в полі снів іде, іде, і знов іде.
[Переклад Баранової І. О.]

У цьому вірші Кім Йонран майстерно відтворює процес пробудження, що асоціюється з весною. «Весняна душа» (봄마음) символізує оновлення та відродження, що постає не лише в природі, але й у серці ліричного героя. Повторення фрази «іде, іде, і знов іде» (가고 가고 또 간다) підкреслює неперервність і безперервність цього процесу.

Мотиви «білого світла» та «срібного сяйва» додають віршу відчуття чистоти та легкості, підсилюючи образ відродження. Місяць, що «грається у світлі», символізує легкість та невимушеність весняного пробудження, гармонію між людським серцем та природою.

Цікавою деталлю є образ «звивистої кам'яної стіни», що символізує шлях, повний випробувань, але водночас це шлях оновлення. Весна, що крокує полем снів, є метафорою духовного переродження, звільнення від застою та відновлення на рівні емоцій і свідомості. Це символ нескінченного руху вперед, де кожна перепона на шляху це лише частина великого циклу відродження.

Таким чином, автор через образи весни, світла, стіни та постійного руху підкреслює ідею відновлення, що здатне звільнити людину від тягаря минулого

й відкрити нові можливості для духовного розвитку. Весняне пробудження у його віршах стає не лише природним явищем, а й внутрішнім оновленням, що дозволяє переосмислити життя та рухатись далі.

Після образів весни та пробудження в поезії Кім Йонрана логічним продовженням є вірш «Травень» (오월), що відтворює атмосферу розквіту природи та її гармонійного зв'язку з відчуттями людини.

오월

들길은 마을에 들자 붉어지고
마을 골목은 들로 내려서자 푸르러진다
바람은 넘실 천(千)이랑 만(萬)이랑
이랑 이랑 햇빛이 갈라지고
보리도 허리통이 부끄럽게 드러났다
피꼬리는 여태 혼자 날아볼 줄 모르나니
암컷이라 쫓길 뿐
수놈이라 쫓을 뿐
황금 빛난 길이 어지러울 뿐
얇은 단장하고 아양 가득 차 있는
산봉우리야 오늘 밤 너 어디로 가버리련?

Травень

Польова стежка, що веде до села, червоніє,
Вузькі стежки, спускаючись до поля, зеленіють.
Вітер хитається, мов тисячі і мільйони хвиль,
Хвиля за хвилею сонячне світло розділяє.
Ячмінь відкриває свої сором'язливі колоски.
Соловейко ще не вміє літати самотужки:

Самка тільки тікає,
Самець тільки женеться.
Золотий шлях мерехтить перед очима.
Гори, прикрашені тендітною красою,
Куди ж ти зникнеш цієї ночі?
[Переклад Баранової І. О.]

Цей вірш є чудовим прикладом поетичного зображення весняного пробудження та гармонії природи у творчості Кім Йонрана. Опис стежки, що червоніє та стежок, що зеленіють, відтворює живу картину весняного оновлення, де кожен елемент природного світу пробуджується до життя. Вітер, порівняний з тисячами хвиль, передає відчуття руху, сили та безмежності. Автор підкреслює, що навіть найменші зміни у природі є частиною великого циклу відродження.

Образ «золотого шляху» символізує достаток і світле майбутнє, що відкривається перед людиною у період весняного пробудження. Показовим є також образ ячменю, що відкриває свої колоски, ніби демонструючи свою вразливість та готовність до нового життя.

Гори, що виступають як символ вічності, підсилюють відчуття зв'язку між природою та людиною. Це не просто фон, а активний учасник внутрішнього відродження. Вірш підкреслює гармонію між світом природи та людським духом, що оновлюється разом із весняним розквітом, підсилюючи відчуття відродження та надії.

2.5. Образи внутрішнього світу та самотності

Образ внутрішніх переживань, самотності та пошуку розуміння часто зустрічається у творчості Кім Йонрана. Наприклад, вірш «Та, хто знає моє серце» (내 마음을 아실 이) відтворює цю глибоку потребу у взаєморозумінні та розкриває внутрішню боротьбу ліричного героя.

내 마음을 아실 이

내 혼자 마음 날 같이 아실 이
그래도 어데나 계실 것이면
내 마음에 때때로 어리우는 티끌과
속임없는 눈물의 간곡한 방울방울
푸른 밤 고이 맺는 이슬 같은 보람을
보낸 듯 감추었다 내어드리지.
아! 그림다
내 혼자 마음 날 같이 아실 이
꿈에나 아득히 보이는가.
향 맑은 옥돌에 불이 달어
사랑은 타기도 하오련만
불빛에 연긴 듯 희미론 마음은
사랑도 모르리 내 혼자 마음은.

Та, хто знає моє серце

Та, хто знає моє серце,
Та, хто розуміє мої почуття.

Якщо десь у світі ти існуєш,
Я відкрив би тобі свої чисті сльози,
Краплі, що збираються, мов роса в синю ніч.
Я б показав тобі ці краплини,
Що ховаються у моїй душі.
О, як я сумую!
Та, хто розуміє мої почуття.
Чи побачу тебе хоча б уві сні?
Щока, що притулена до холодного каменю,
Любов могла б горіти яскраво,
Але моє серце, тьмяне і розпливчате,
Не знає кохання, бо це лише я сам.
[Переклад Баранової І. О.]

Цей вірш розкриває внутрішню ізольованість ліричного героя та його тугу за справжнім розумінням. Кім Йонран майстерно використовує образи роси, сліз, ночі, щоб передати відчуття самотності та бажання поділитися своїми емоціями з кимось, хто здатен їх зрозуміти.

Мотив самотності підкреслюється через метафору роси, що тихо збирається у нічній тиші, відтворюючи приховані переживання. Образ «холодного каменю» стає символом замкнутості та відстороненості, що не дозволяє ліричному герою відчувати справжнє кохання.

Вірш завершується відчуттям нереалізованої любові, що так і залишається лише у мріях. Ліричний герой висловлює глибоку тугу за тою, хто могла б розділити його почуття, проте усвідомлює, що це, можливо, лише примарна надія. Автор підкреслює трагізм самотності, поєднаний із надією на духовне розуміння, що робить цей вірш одним із найемоційніших у його творчості.

Висновки до другого розділу

У другому розділі було здійснено детальний аналіз основних образів природи у поезії Кім Йонрана, зокрема квітів, води, дощу, весняного пробудження та елементів, що символізують внутрішній світ ліричного героя. Вивчення цих поетичних символів дозволило зрозуміти, як автор через образи природи передає свої філософські погляди, відображає внутрішні переживання та розкриває емоційний стан ліричного героя.

Під час дослідження було виявлено, що Кім Йонран надає природі особливого значення, використовуючи її як засіб духовного очищення, відродження та символічного відтворення емоцій людини. Образи квітів, зокрема півонії, стали символами очікування, скороминучості життя та надії на відродження. Вода і ріка, що часто зустрічаються у його поезії, символізують очищення та здатність звільняти від болю і смутку, відкриваючи шлях для нового етапу життя. Весняне пробудження у його віршах є метафорою духовного оновлення та гармонії з навколишнім світом.

Дослідження також виявило, що Кім Йонран майстерно використовує образи природи для передачі відчуття самотності та внутрішнього болю. За допомогою метафор роси, сліз та холодного каменю автор зображує ізольованість ліричного героя, його прагнення до взаєморозуміння та духовного звільнення.

Таким чином, можна зробити висновок, що образи природи у поезії Кім Йонрана не лише віддзеркалюють емоційний стан ліричного героя, а й виконують важливу філософську та символічну функцію. Вони стають провідниками між зовнішнім світом та внутрішніми переживаннями, відтворюють глибокий духовний шлях поета, його прагнення до очищення, оновлення та гармонії з навколишнім світом. Через ці поетичні образи Кім Йонран не тільки висловлює свої почуття, а й залишає важливе культурне та естетичне надбання, що відображає літературну традицію та глибокі філософські роздуми про сутність життя.

ВИСНОВКИ

У моїй роботі було здійснено дослідження образної системи поезії Кім Йонрана, з особливим акцентом на природні символи як ключовий засіб вираження емоцій, філософських рефлексій та моральних орієнтирів. Основною метою дослідження стало розкриття багатогранності феномену «чистої лірики» у корейській поезії ХХ століття та аналіз специфіки її реалізації у творчості Кім Йонрана.

У першому розділі дипломної роботи було зосереджено увагу на теоретичному підґрунті дослідження. Зокрема, проаналізовано поняття «чистої лірики», що сформувалось у Кореї у першій половині ХХ століття. Також було виявлено, що в Кореї існувало угруповання поетів цієї «чистої лірики», що називалось «Школа чистої лірики». Представники цієї школи віддавали перевагу емоційно насиченим, але політично нейтральним образам, через які вдавалось зберегти національну самосвідомість та культурну самобутність. Особливу увагу в теоретичній частині також приділено історичному та філософському контексту формування образів природи в корейській поезії. З урахуванням впливу буддистських, конфуціанських та даоських ідей, що надихали поетів на звернення до теми мінливості, гармонії та споглядання.

У другому розділі детально проаналізовано поетичну спадщину Кім Йонрана в межах естетики «чистої лірики». Було доведено, що його твори є зразком поєднання традиційної корейської поезики, індивідуального ліризму та модерністських пошуків. Через звернення до природних символів (півонії, дощу, роси, річки, весняного світла) поет зумів передати багатство внутрішнього світу ліричного героя, його тривоги, сподівання, моральні сумніви та надії. У межах розділу проаналізовано такі вірші:

- «До того, як зацвітуть півонії» (모란이 피기까지는);
- «Нескінчена ріка тече» (끝없는 강물이 흐르네);
- «Ріка» (강물);
- «Весняна душа в полі снів» (꿈밭에 봄마음);

- «Травень» (오월);
- «Та, хто розуміє моє серце» (내 마음을 아실 이).

Зокрема, у вірші «До того, як зацвітуть півонії» простежено, як образ квітки перетворюється з традиційного символу аристократичної краси (в китайській та корейській культурах) на інтимно-філософський знак крижкості людських сподівань, минулості краси та внутрішнього болу. Цей вірш став ілюстрацією концепту Мусан (무상), що у буддизмі означає непостійність як фундаментальну характеристику буття. В інших поезіях автор звертається до образів весни, води, ранкового світла та роси як метафор душевного пробудження, пошуку гармонії та ідеалів, втраченої любові та туги за невимовним.

У процесі дослідження було показано, як символи природи виконують у поезії Кім Йонрана декілька взаємопов'язаних функцій. Тобто, емоційно-експресивну та філософсько-рефлексивну. Завдяки цьому творчість поета не лише естетично вишукана, а й наділена глибоким екзистенційним змістом, що робить її актуальною у різні історичні періоди. Окрім того, було виявлено, що попри відстороненість від політики, у поезії автора присутній культурний опір (збереження національної мови, діалекту, традиційного ритму), що виступає як форма ненасильницького спротиву в умовах колоніального тиску.

ДЖЕРЕЛА

1. Brother Anthony of Taizé. *The Poems of Kim Yeong-nang*. Sogang University. 2010
URL: http://anthony.sogang.ac.kr/KimYeongNangBilingual.htm#_Toc257110695
2. Literature Translation Institute of Korea. *Kim Yeongrang*. Digital Library of Korean Literature. URL: <https://library.ltikorea.or.kr/writer/200524>
3. Korean Culture and Information Service. *Poet Pak Mogwol, the Epitome of Pure Lyricism*. Korea.net URL: <https://www.korea.net/NewsFocus/Culture/view?articleId=134256>
4. Wikipedia contributors. *Pi Chun-deuk*. Wikipedia. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Pi_Chun-deuk
5. Lee, Peter H. *A History of Korean Literature*. Cambridge University Press, 2003
6. Kim, Hung-gyu. *Understanding Korean Literature*. Translated by Robert J. Fouser. Armonk, NY: M.E. Sharpe, 1997.
7. *Yun Seon-do*. Digital Library of Korean Literature. URL: <https://library.ltikorea.or.kr/writer/200710>
8. *Pak Tu-jin*. Wikipedia. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Pak_Tu-jin
9. *Pak Jaesam*. Wikipedia. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Pak_Jaesam
10. Heekyoung Cho. *Translation's Forgotten History: Russian Literature, Japanese Mediation, and the Formation of Modern Korean Literature*. Cambridge: Harvard University Asia Center, 2016.
11. *Cho Yongmee*. Wikipedia. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Cho_Yongmee
12. Lee, Peter H. *The Columbia Anthology of Traditional Korean Poetry*. New York: Columbia University Press, 2002.

13. McCann, David R. *Early Korean Literature: Selections and Introductions*. New York: Columbia University Press, 2000.
14. Lee, Peter H. *Modern Korean Literature: An Anthology*. Honolulu: University of Hawaii Press, 1990.
15. McCann, David R. *The Columbia Anthology of Modern Korean Poetry*. New York: Columbia University Press, 2004.
16. Choi, Yearn-hong. *Cracking the Shell: Three Korean Ecopoets – Seungho Choi, Chiha Kim, Hyonjong Chong*. Seoul: Homa & Sekey Books, 2006.
17. Hyun, Theresa. *Writing Women in Korea: Translation and Feminism in the Early Twentieth Century*. Honolulu: University of Hawaii Press, 2003.
18. Choe-Wall, Yang Hi. *Vision of a Phoenix: The Poems of Hō Nansōrhōn*. Ithaca, New York: Cornell University, 2003.
19. Han, Su-rin. “Keats via Kim Yeong-Nang, or How the Romantics Have Never Been Western.” *The Keats-Shelley Journal*, vol. 69, 2020. URL: <https://doi.org/10.1080/10509585.2020.1747691>
20. The Korea Times. “Poet Kim Yeong-nang revisited in English.” URL: <https://www.koreatimes.co.kr/lifestyle/books/20100625/poet-kim-yeong-nang-revisited-in-english>
21. Lee, Peter H. *A History of Korean Literature*. Cambridge: Cambridge University Press, 2003.
22. McCann, Davivtysd R. *Early Korean Literature: Selections and Introductions*. New York: Columbia University Press, 2000.

23. 김영랑 – 모란이 피기까지는. URL: <https://namu.wiki/w/%EB%AA%A8%EB%9E%80%EC%9D%B4%20%ED%94%BCE%EA%B8%B0%EA%B9%8C%EC%A7%80%EB%8A%94>
24. *Peonies in Chinese Art*. Tree Peony Garden. 2023
25. *Minhwa*. Wikipedia. 2024. URL: <https://en.wikipedia.org/wiki/Minhwa>
26. *Do You Know the Meaning of Peony and Animals in Korea?*. CCOREA, 2022. URL: <https://ccorea.com/blogs/news/do-you-know-the-meaning-of-peony-and-animals-in-korea>
27. “*Grief and Love: Impermanence and Interdependence*”. Buddhist Churches of America. 2020. URL: <https://www.buddhistchurchesofamerica.org/post/grief-and-love-impermanence-and-interdependence>
28. MacCann D. R. *From and Freedom in Korean Poetry*. Honolulu: University of Hawaii Press, 2000.
29. Wikipedia contributors. *Impermanence (Buddhism)*, 2024. URL: [https://en.wikipedia.org/wiki/Impermanence_\(Buddhism\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Impermanence_(Buddhism))
30. Kim Yung-Hee. *Readings in Modern Korean Literature*. Honolulu: University of Hawaii Press, 2004.
31. Robert E. Buswell. *Korean Buddhism*. The Stanford Encyclopedia of Philosophy. 2017. URL: <https://plato.stanford.edu/entries/korean-buddhism/>
32. Korean Modern Literature in Translation. *The History of Korean Modern Literature VIII: Themes and Approaches*. KTLit. 2011. URL: <https://ktlit.com/the-history-of-korean-modern-literature-viii/themesapproaches/>
33. 김영랑 – 끝없는 강물이 흐르네. URL: <https://blog.naver.com/36hjs/150013543881>

34. 김영랑 – 강물. URL: <https://brunch.co.kr/@sandhya/227>
35. 김영랑 – 꿈밭에 봄마음. URL: <https://brunch.co.kr/@sandhya/227>
36. 김영랑 – 오월. URL: <https://blog.naver.com/scan77/221970789042>
37. 김영랑 - 내 마음을 아실 이. URL: <https://blog.naver.com/scan77/221970789042>
38. Nayoung Kwon & Bruce Fulton. *Introduction to Modern Korean Literature: Sample Pages from Korean Literature Rewiev, Vol. 37*. Insitute of East Asian Studies. 2022. URL: <https://ieas.directfrompublisher.com/sites/ieas.directfrompublisher.com/files/previews/KwonFulton%20KRM%2037%20sample%20pages.pdf>
39. Maurizio Peleggi. *The Unbearable Impermanence of Things: Reflections on Buddhism, Cultural Memory, and Heritage Conservation*. Courtauld Institute of Art, 2018.
40. Hae-Young Choe. *Buddhist Approaches to Impermanence: Phenomenal and Noumenal*, 2021. URL: <https://www.mdpi.com/2077-1444/12/12/1081>